

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie
De heer mr. F. Teeven
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Binnenhof 22
postbus 20017
2500 EA Den Haag

telefoon 070-312 92 00
fax 070-312 93 90

e-mail postbus@eerstekamer.nl
internet www.eerstekamer.nl

Datum 23 november 2012
Betreft Vervolgfragen verordening en richtlijn bescherming persoonsgegevens
Kenmerk 151503.01u

Geachte heer Teeven,

Bij brief van 23 oktober 2012¹ heeft de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie de Eerste Kamer geïnformeerd over de onderhandelingsronden die in juni, juli en september 2012 hebben plaatsgevonden over de algemene verordening gegevensbescherming² en de richtlijn gegevensbescherming opsporing en vervolging.³ Dit verslag geeft de commissies voor Immigratie & Asiel / JBZ-raad en voor Veiligheid en Justitie aanleiding om de volgende vragen te stellen.

1. Volgens de Nederlandse regering is artikel 11 van de ontwerpverordening zeer algemeen geformuleerd. Dit artikel bepaalt dat het privacybeleid en de uitoefening van de rechten van betrokkenen transparant en eenvoudig toegankelijk dienen te zijn. Het komt de commissies voor dat het juist onwenselijk is om de tekst meer specifiek te formuleren. Met een algemene formulering wordt immers ruimte gelaten om de invulling van deze bepaling te differentiëren naar aard en omvang van de activiteiten van een organisatie.
2. Artikel 20, tweede lid, van de ontwerpverordening regelt de voorwaarden waaronder profilering toegestaan wordt. Volgens de Nederlandse regering is deze bepaling te onbepaald en zij pleit daarom voor een gesloten lijst van profileringen. De commissies plaatsen hier vraagtekens bij. Het is immers niet op voorhand vast te stellen welke concrete profileringen in de toekomst mogelijk zullen zijn. Met de opstelling van de Nederlandse regering worden toekomstige profileringen die nu nog niet te voorzien zijn, maar wel nadere regulering behoeven, buiten bereik van dit artikel gehouden. De commissies achten dit onwenselijk.
3. De commissies onderstrepen het belang van het accountabilitybeginsel zoals dat in artikel 22 van de ontwerpverordening is verwoord. Het biedt helderheid aan verantwoordelijken en daarmee rechtszekerheid. Hoe stelt de Nederlandse regering zich een risicogerichte benadering concreet voor? De risicoverschillen tussen verwerkingen en de maatregelen die dienovereenkomstig getroffen zullen worden, zullen in het privacybeleid van een organisatie vanzelf tot uitdrukking

¹ Kamerstukken I 2012/13, 33 169, D.

² COM(2012)11; dossier **E120003** op www.europaport.nl

³ COM(2012)10; dossier **E120004** op www.europaport.nl

Datum 23 november 2012

Kenmerk 151503.01u

blad 2

komen. Daar is nu juist het privacybeleid voor bedoeld. De commissies zijn er wel voorstander van om eventuele uitzonderingen te maken voor kleine ondernemingen.

4. De commissies zijn het niet met de Nederlandse regering eens dat de inhoud van artikel 23 van de ontwerpverordening wordt afgedekt door de artikelen 14, 22 en 30. *Privacy by design* en *privacy by default* zijn weliswaar vormen van beveiliging, maar het treffen van passende technische en organisatorische maatregelen houdt niet altijd het toepassen van de principes *privacy by design en default* in. Door al in de ontwerpfase van een systeem rekening te houden met de eisen die privacywetgeving stelt (en de wet in het systeem te bouwen in plaats van de wet toe te passen op het systeem), wordt voorkomen dat systemen worden ontwikkeld die onvoldoende privacybescherming bieden. Het principe dat wat technisch afgedwongen kan worden, ook technisch afgedwongen moet worden, onderschrijven de commissies. Zij zijn dan ook een voorstander van het opnemen van de eisen van *privacy by design en default* in artikel 23 van de voorgestelde verordening. Zouden deze eisen niet expliciet in de verordening worden opgenomen, dan worden noch de industrie, noch de verantwoordelijken genoeg gestimuleerd om hun systemen zodanig te ontwikkelen en in te richten dat de privacybescherming van betrokkenen zo optimaal mogelijk is.

5. Nederland is er voorstander van de rechtsverhouding tussen verantwoordelijke en verwerker niet alleen op privaatrechtelijke grondslag te stelen, maar ook – met het oog op de publieke sector - in algemeen verbindende voorschriften te regelen. De commissies begrijpen deze opstelling niet. Wat is de meerwaarde hiervan? In welk opzicht schieten de bewerkersovereenkomsten die nu op grond van de geldende richtlijn en de Wet bescherming persoonsgegevens worden gesloten tekort?

6. Nederland heeft op 20 september 2012 een lijst van schriftelijke voorstellen aan het Raadssecretariaat gezonden, aldus de brief van 23 oktober. De commissies ontvangen graag een afschrift van deze lijst.

7. De commissies zijn het met de Nederlandse regering eens dat het wenselijk zou zijn om de verantwoordelijke te verplichten in contractvoorwaarden expliciete beveiligingsverplichtingen op te nemen. Ook onderschrijven zij het Nederlandse standpunt om de aanzetten voor een risicogerichte benadering van beveiligingsvraagstukken in artikel 30 beter uit te werken.

8. Nederland heeft bezwaar gemaakt tegen de verplichting een *privacy impact assessment* uit te voeren in geval van bewaking van openbaar toegankelijke ruimten met camera's. De commissies achten deze verplichting wel degelijk zinvol. Op deze manier kunnen aantoonbaar weloverwogen besluiten worden genomen om dergelijke camera's al of niet op te hangen en de beelden voor bepaalde doeleinden te gebruiken, te verwerken en te bewaren. De commissies ontvangen graag een reactie op dit standpunt.

9. Ten aanzien van de meldplicht datalekken, zoals vastgelegd in artikel 31 van de betreffende ontwerpverordening, hebben de commissies een tweetal vragen. Het eerste punt betreft de reikwijdte van de meldplicht. De commissies vernemen graag hoe de regering aankijkt tegen een algemene meldplicht versus een selectieve meldplicht waarbij objectieve criteria worden

Datum 23 november 2012
Kenmerk 151503.01u
blad 3

gehanteerd. Hoe voorkomt de regering een eventuele onredelijke toename van gepaard gaande administratieve lasten, in het bijzonder voor het bedrijfsleven? Graag willen de commissies hierbij de aantekening plaatsen dat het College Bescherming Persoonsgegevens (CBP) reeds heeft aangegeven geen capaciteit te hebben voor de verwerking van alle meldingen onder een algemene meldplicht.

De commissies constateren ten slotte nogmaals dat de beide voorstellen onderdeel zijn van één pakket dat strekt tot herziening van de regels voor de bescherming van persoonsgegevens binnen de Europese Unie. Ongeacht de vraag of het beter was om de beide voorstellen te integreren in één voorstel, hechten de commissies er grote waarde aan dat de bepalingen van beide voorstellen in ieder geval gelijktijdig in werking treden. Kan de regering toezeggen zich hiertoe tot het uiterste in te spannen? Zo nee, waarom niet? In de ogen van de commissies kan het ene voorstel zonder het andere onmogelijk volledig tot uiting komen. Hiervoor is de onderlinge samenhang te groot.

De commissies zien met belangstelling uit naar uw reactie op hun vragen en opmerkingen en ontvangen deze graag binnen **vier weken** na dagtekening van deze brief.

Hoogachtend,

Prof. dr. P.L. Meurs
Voorzitter van de commissie voor Immigratie & Asiel / JBZ-raad

Mr. A. Broekers-Knol
Voorzitter van de commissie voor Veiligheid en Justitie